

SALME VED GRAVA

Ingen er så trygg i fare
som Guds lille barneskare,
fuglen ei i skjul bak løvet,
stjernen ei høyt over støvet.

Herren selv vil sine berge.
Han er deres skjold og verge.
Over dem han seg forbarmer,
bærer dem på faderarmer.

Gled deg da, du lille skare!
Jakobs Gud skal deg bevare.
For hans allmakts ord må alle
fiender til jorden falle.

Hva han tar, og hva han giver,
samme Fader han forbliver,
og hans mål er dette ene:
Barnets sanne vel alene.

Takk for at du kom og var saman med oss i dag.
Familien

VATNE
begravnelsesbyrå

*Prest: Rune Minde
Organist: Ove Danielsen
Solist: Ove Danielsen*

Norvald Austrheim

* 11.03.1947 † 21.06.2022

Austrheim kyrkje
mandag 27. juni 2022

PRELUDIUM

OPNINGSSALME

Blott en dag, et øyeblikk om gangen, hvilken trøst for min forsakte ånd!
Skulle da bekymring ta meg fangen? Allting hviler i min Faders hånd.
Han som har for meg et faderhjerte, av sitt rike forråd vil han gi
hver en dag dens del av fryd og smerte, hva jeg trenger all min tid.

Selv han alle dager nær vil være, for hver særskilt dag med særskilt trøst.
Hver en dags bekymring vil han bære, stille stormen med sin allmakts røst.
Og sin dyre eiendom bevare, denne omsorg har han tatt på seg.
Til din dag skal og din styrke svare, dette løfte gav han meg.

Hjelp meg da å hvile trygt og stille blott i dine løfter, Herre kjær,
og ei troens rike trøst forspille, som i livets ord meg lovet er!
Hjelp meg, Gud, å nynne på den sangen så mitt hjerte mer og mer den kan:
Blott en dag, et øyeblikk om gangen, til jeg når ditt gode land.

MINNEORD

SOLOSONG

Himmelhøge sti - Hovland/Ognedal

SALME FØR TALEN

Jeg er en seiler på livets hav, på tidens skiftende bølge.
Den Herre Jesus meg kursen gav, og denne kurs vil jeg følge.
Jeg stevner frem mot de lyse lande med livsens trær på de skjønne strande,
hvor evig sol og sommer er.

Iblant jeg seiler for medvinds bøl i andres kjølvann og følge
som just lik meg denne reise gjør hen over jordlivets bølge.
Og havet smiler, og solen skinner, min dag så stille og blid henrinner,
mens vinden fyller alle seil.

Når siste storm er engang ridd av, og hjemmets kyster jeg skimter,
jeg ser i solglans et annet hav, krystall som funkler og glimter.
Jeg skuer portenes perlerader og hører englenes myriader
som hilser meg velkommen hjem.

La ankret falle! Jeg er i havn i ly for brenningens vover!
Jeg kaster meg i min Frelses favn, han som har hjulpet meg over.
Og kjente, elskede stemmer kaller, mens ankret sakte og stille faller
i evighetens lyse land.

TALE OG BØN

HERRENS BØN

Vår Far i himmelen!
Lat namnet ditt helgast.
Lat riket ditt koma.
Lat viljen din råda på jorda slik som i himmelen.
Gjev oss i dag vårt daglege brød,
og tilgjev oss vår skuld, slik vi òg tilgjev våre skuldnarar.
Og lat oss ikkje koma i freisting,
men frels oss frå det vonde.
For riket er ditt og makta og æra i all æve.
Amen.

SALME ETTER TALEN

Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.
La dei ljose og vennlege tankar
fylgje oss inn i draumars land.
La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

Varme tankar og hender som trøystar
er som sol over frosen jord.
Kjenne varmen frå ein som er nær deg
gjev langt meire enn store ord.
La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

POSTLUDIUM

Ikke en spurv til jorden – P. Fougner/S. Lunde